

Περί των Αγίων και της των λειψάνων αυτών τιμής

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Μιχαήλ Νικολάου, Θεολόγος](#)

Ὅσοι δε ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι». Οφείλουμε να τιμούμε τους Αγίους ως φίλους του Χριστοῦ, ως παιδιά και κληρονόμους του Θεοῦ, ὅπως λέει ο Ευαγγελιστής και Θεολόγος Ιωάννης.

Αν ο Δημιουργός των πάντων και Κύριος ονομάζεται «Βασιλεύς αυτών που βασιλεύουν και Κύριος αυτών που έχουν εξουσίαν» και Θεός των Θεών, ὁπωσδήποτε και οι Άγιοι ονομάζονται θεοί και κύριοι και βασιλείς. Ονομάζονται θεοί και βασιλείς και κύριοι, ὄχι κατά τη φύση τους, αλλά επειδή έγιναν βασιλείς και κύριοι των παθών τους. Διαφύλαξαν απαραχάρακτη την ομοίωση της θείας εικόνας, σύμφωνα με την ὁποία είχαν δημιουργηθεί -διότι βασιλεύς ονομάζεται και το ομοίωμα του βασιλέως- και επειδή ενώθηκαν με τον Θεό σύμφωνα με την προαίρεσή τους. Τον δέχθηκαν να κατοικήσει μέσα τους και έτσι, με την κοινωνία μαζί Του, έγιναν, κατά Χάριν, αυτό που είναι ο ἴδιος κατά φύσιν.

Ο Απόστολος Παῦλος λέει ὅτι ο Θεός κατοίκησε και μέσα στα σώματα των Αγίων

μέσω του νου· «ούκ οίδατε ότι τα σώματα υμών ναός του ενοικούντος εν υμίν Αγίου Πνεύματος έστιν; Ο δε Κύριος το Πνεύμα έστι». Και «ει τις τον ναόν του Θεού φθείρει, φθερεί τούτον ο Θεός». Πως, λοιπόν, δεν πρέπει να τιμούμε τους έμψυχους ναούς του Θεού, τα έμψυχα σκηνώματα του Θεού; Αυτοί ζωντανοί στέκονται με παρρησία ενώπιον του Θεού.

Οι Άγιοι έχουν γίνει θησαυροφυλάκια του Θεού και καθαρά καταλύματα· «ενοικήσω γάρ εν αυτοίς και εμπεριπατήσω», λέγει ο Θεός, «και έσομαι αυτών Θεός». Σύμφωνα με την Αγία Γραφή «ψυχαί δικαίων εν χειρί Θεού, και ου μή άψηται αυτών ο θάνατος», διότι ο θάνατος των Άγιων είναι μάλλον ύπνος παρά θάνατος. «Εκοπίασαν γάρ εις τον αιώνα και ζήσονται εις τέλος». Λοιπόν, τι πολυτιμότερο υπάρχει από το να είναι κανείς μέσα στο χέρι του Θεού; Διότι ο Θεός είναι ζωή και φως και αυτοί που είναι μέσα στο χέρι του Θεού, είναι μέσα στη ζωή και μέσα στο φως.

Ο Δεσπότης Χριστός μας χάρισε ως σωστικές πηγές τα λείψανα των Αγίων, τα οποία αναβρύνουν μύρο ευωδίας και από τα οποία πηγάζουν με πολλούς τρόπους ευεργεσίες. Κανένας δεν πρέπει να απιστεί γι' αυτό. Διότι, αν από απόκρημνο και σκληρό βράχο πήγασε νερό στην έρημο, επειδή το θέλησε ο Θεός, και από τη σιαγόνα όνου, όταν δίψασε ο Σαμψών, είναι απίστευτο να αναβλύζει ευωδιαστό μύρο από λείψανα Μαρτύρων; Καθόλου, γι' αυτούς που γνωρίζουν τη δύναμη του

Θεού και την τιμή που έχουν οι Άγιοι από Αυτόν.

Σύμφωνα με τον Νόμο, όποιος άγγιζε νεκρό ήταν ακάθαρτος, αλλά οι Άγιοι δεν είναι νεκροί. Διότι από τη στιγμή που η Αυτο-ζωή, ο αίτιος της ζωής, συγκαταριθμήθηκε στους νεκρούς, δεν ονομάζουμε νεκρούς αυτούς που κοιμήθηκαν με την ελπίδα της αναστάσεως και με την πίστη σ' Αυτόν. Διότι πως είναι δυνατόν να θαυματουργεί νεκρό σώμα; Πως εκδιώκονται με αυτά οι δαίμονες, απομακρύνονται οι αρρώστιες, θεραπεύονται οι ασθενείς, οι τυφλοί αποκτούν το φως τους, καθαρίζονται λεπροί, παύουν οι πειρασμοί και οι θλίψεις; Κάθε καλή δωρεά κατέρχεται διά μέσου αυτών (των αγίων λειψάνων) από τον Πατέρα των φώτων (τον Θεό) σ' αυτούς που την ζητούν με ακράδαντη πίστη.

Πόσο θα κοπιάζεις για να βρείς προστάτη να σε παρουσιάσει σε θνητό βασιλέα και να μιλήσει για χάρη σου σ' αυτόν; Λοιπόν, δεν πρέπει να τιμούμε τους προστάτες όλου του ανθρωπίνου γένους, που παρακαλούν τον Θεό για χάρη μας; Μάλιστα, πρέπει να τους τιμούμε με το να ανεγείρουμε ναούς προς δόξαν του Θεού στο όνομά τους, με το να προσφέρουμε καρπούς από την παραγωγή μας, με το να τιμούμε τη μνήμη τους και να ευφραινόμαστε πνευματικά, για να είναι έτσι η χαρά αρεστή σ' αυτούς που μας συγκαλούν, για να μην τους παροργίσουμε αντιθέτως, ενώ προσπαθούμε να τους τιμήσουμε. Διότι μ' αυτά που λατρεύεται ο Θεός, μ' αυτά θα ευφρανθούν και οι υπηρέτες Του, μ' αυτά όμως που δυσαρεστεύεται ο Θεός θα δυσανεστηθούν και οι υπασπιστές Του. Ας τιμήσουμε, πιστοί, τους Αγίους «εν ψαλμοίς και ύμνοις και ωδαίς πνευματικαίς». Με κατάνυξη και ελεημοσύνη προς τους φτωχούς, με τα οποία κατεξοχήν λατρεύεται και ο Θεός. Ας ανεγείρουμε στήλες και ορατά εικονίσματα προς τιμή τους και ας γίνουμε και οι ίδιοι, με τη μίμηση των αρετών, έμψυχες στήλες και έμψυχα εικονίσματά τους. Τη Θεοτόκο, ας την τιμούμε ως δικαιοματικά και αληθινά μητέρα του Θεού. Τον προφήτη Ιωάννη, ως Πρόδρομο και Βαπτιστή, ως Απόστολο και Μάρτυρα. Ως τον μεγαλύτερο άνδρα που γεννήθηκε από γυναίκα, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου, και διότι ο ίδιος έγινε πρώτος κήρυκας της βασιλείας του Θεού. Τους Αποστόλους ως αδελφούς του Κυρίου και αυτόπτες μάρτυρες και υπηρέτες των παθημάτων Του, «ους και προγνούς προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού» ο Θεός και Πατήρ. Τους Μάρτυρας του Κυρίου, ας του τιμούμε ως στρατιώτες του Χριστού. Ως ανθρώπους που έχουν πιεί το ποτήριό Του και βαπτίστηκαν το βάπτισμα του ζωοποιού θανάτου Του. Ως μετόχους στα παθήματά Του και στη δόξα Του, των οποίων ταξίαρχος είναι ο πρωτοδιάκονος του Χριστού και απόστολος και πρωτομάρτυρας Στέφανος. Ακόμη, τους Όσιους Πατέρες μας, τους θεοφόρους ασκητές, αυτούς που αγωνίστηκαν μέχρι τέλους τον πιο μακροχρόνιο και πιο επίμοχθο μαρτυρικό αγώνα της συνειδήσεως· «οι περιήλθαν εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, εν ερημίαις

πλανώμενοι και όρεσι και σπηλαίοις και ταις οπαίς της γης, ων ούκ ην άξιος ο κόσμος». Να τιμούμε ακόμη τους προ της Χάριτος Προφήτες, τους δικαίους Πατριάρχες, αυτούς που προείπαν την παρουσία του Κυρίου.

Εξετάζοντας τη ζωή όλων αύτων, ας ποθήσουμε με ζηλο την πίστη, την αγάπη, την ελπίδα, τον ζήλο, τη ζωή, την αντοχή στα παθήματα, την υπομονή μέχρι αίματος, για να γίνουμε συμμετοχοι και στα στεφάνια της δόξης.

Σημείωση:

1. Αποσπάσματα από τη διδασκαλία του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού (έκδοση Ακριβής της Ορθοδόξου Πίστεως, Δ'88, ΕΠΕ 1, σελ 486-495)

Πηγή: Ορθόδοξο Εκκλησιαστικό Έντυπο, Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου «Παρέμβαση Εκκλησιαστική», έτος 5ο, Τεύχος 19, Απρίλιος-Ιούνιος 2012, Εκδόσεις «Μέλισσα», Ασπροβάλτα Θεσσαλονίκης.

<http://bit.ly/2HE3PZk>